

Opinia do ustawy z dnia 22 października 2004 r. o ratyfikacji Europejskiego porozumienia w sprawie zniesienia wiz dla uchodźców, sporządzonego w Strasburgu dnia 20 kwietnia 1959 r.

(druk senacki nr 819)

Przedmiotem opiniowanej ustawy o wyrażeniu zgody na ratyfikację jest Europejskie porozumienie w sprawie zniesienia wiz dla uchodźców z 20 kwietnia 1959 r. Porozumienie to określa warunki bezwizowego podróżowania uchodźców pomiędzy państwami. Uchodźcy przebywający legalnie na terytorium jednego z państw-stron Porozumienia i posiadający ważny dokument podróży wystawiony przez państwo, na terytorium którego legalnie mieszkają, są zwolnieni z obowiązku uzyskiwania wiz, jeżeli wizyta nie trwa dłużej niż 3 miesiące. Wiza może być wymagana w razie pobytu dłuższego niż 3 miesiące lub w przypadku zamiaru podjęcia pracy zarobkowej na terytorium innego państwa-strony. W polskim prawodawstwie status uchodźcy reguluje przede wszystkim ustawa z 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Do praw cudzoziemca o statusie uchodźcy zalicza się możliwość podróżowania poza granice państwa, które udzieliło mu ochrony. Realizację tego prawa gwarantuje art. 74 ust. 1 cytowanej wyżej ustawy, zgodnie z którym cudzoziemcowi i jego małżonkowi, któremu nadano status uchodźcy wydaje się dokument podróży (zgodnie z Konwencją Genewską). Natomiast możliwość podróżowania bezwizowego przewiduje ratyfikowane Porozumienie.

Polska, jak wynika z uzasadnienia do projektu ustawy, złożyła przy podpisywaniu Porozumienia deklarację dotyczącą terminu "osiedlenie", który ma być rozumiany jako pobyt związany z przeniesieniem ważnych interesów życiowych uchodźcy, na który uchodźca uzyskał inne niż wiza zezwolenie. Pobyt w związku z nauką czy leczeniem nie będzie uważany za osiedlenie się. Celem złożenia deklaracji jest zapobieżenie wykorzystywaniu przez uchodźcę pobytu na terytorium Polski związanego np. z nauką po to, aby uniknąć przekazania do kraju, który wydał uchodźcy dokument podróży.

Przyjęty tryb związania się przez Polskę Porozumieniem – ratyfikacja za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, wynika z art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji, gdyż ta umowa międzynarodowa dotyczy spraw uregulowanych w ustawie o cudzoziemcach (kwestie wiz).

Ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych.

sporządziła Katarzyna Iwicka